

Text **Irena Jirků**
šéfredaktorka

Město, příjemné místo pro život i pro umění

Plátna Antonína Střížka jako kdyby to předznamenala.

Když jsem s ním vybírala obrazy, se kterými bychom mohli ilustrovat toto číslo Sanquisu, ještě jsem to nevěděla. Opravdu nebylo naším záměrem vytvořit tentokrát časopis o městě a umění v něm. Ale když posléze začaly na našem redakčním stole přibývat jednotlivé texty – o spisovateli Miloši Urbanovi (a o Praze), o zajímavé operní scéně (v Opavě), o Labyrintu světla (v pražském Bubenci), o slabosti a síle Antonia a Kleopatry (tedy pozoruhodném divadelním představení v Brně), o osobité Leporelohře (kterou hrají malí i velcí v Liberci), o vycházce po pravém břehu řeky (v Londýně), o obrazech, v nichž se skrývají další (a jsou vystaveny v Paříži) – pochopila jsem, že se děje něco, čemu netřeba se vzpouzet, ale naopak si to pořádně vychutnat. Když mi Eva Bobůrková vyprávěla o futuristickém projektu, ve kterém švédští architekti ztvárnili Göteborg jako město blízké přírodě a příjemné pro život, už záměrně jsme i tento článek zařadili do čísla. A přidali ještě reportáž ze Zlína, města, které kdysi – na papíře – vypadalo také jako utopický sen jednoho vizionáře...

Město budiž prostě pochváleno! Zvu vás na inspirativní procházku. Kde se sejdem? Třeba v Topičově salonu na pražské Národní třídě. Antonín Střížek tam zrovna vystavuje své obrazy.

Lucy M

